

Panium - Numărul șaptesprezece

Descoperirea și vedenia: cele două linii profetice ale lui Daniel și dezpecetluirea Apocalipsei

Jeff Pippenger

2026-02-22

La 18 iulie 2020 a survenit prima dezamăgire a mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii. Ea a avut loc în cadrul „istoriei ascunse” a versetului patruzeci din capitolul unsprezece al lui Daniel. Dezamăgirea a avut loc într-o fază avansată a acelei „istorii ascunse” — o istorie care a început odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989. Versetul patruzeci și unu reprezintă legea duminicală în Statele Unite, care este, de asemenea, reprezentată în versetul șaisprezece al aceluiași capitol. Dezpecetluirea, în 2023, a adevărilor care alcătuiesc „istoria ascunsă” a versetului patruzeci este prezentată de Daniel în capitolul doisprezece. Capitolele zece până la doisprezece formează aceeași vedenie, iar vedenia începe prin identificarea faptului că Daniel îi reprezintă pe „înțelepți”, care înțeleg atât mesajele interne, cât și pe cele externe ale profetiei, care sunt acolo reprezentate ca „lucrul” și „vedenia”.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, căruia i se pusese numele Belteșatar, un cuvânt; iar cuvântul era adevărat, dar vremea hotărâtă era lungă; și el a înțeles cuvântul și a avut înțelegere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Două vedenii

„Lucrul” și „vedenia” reprezintă vedeniile interne și externe ale profetiei, iar Daniel reprezintă un popor care le înțelege pe amândouă, căci atât „lucrul”, cât și „vedenia” i-au fost „descoperite” lui Daniel în capitolul al zecelea. În acel capitol, în ziua a douăzeci și doua, vedenia lui Hristos în sanctuar i-a fost „descoperită” lui Daniel. Cuvântul ebraic tradus prin „lucru” este tradus prin „chestiune” în capitolul al nouălea și este, de asemenea, prezentat acolo în legătură cu „vedenia”.

La începutul rugăciunilor tale a ieșit porunca, și eu am venit să-ți arăt; căci ești preaiubit: de aceea înțelege lucrul și ia aminte la vedenie. Daniel 9:23.

Cuvântul „thing” din capitolul zece este același cuvânt tradus prin „matter” în versetul douăzeci și trei al capitolului nouă. În vedenia finală a lui Daniel, din capitolele zece până la doisprezece; „thing”-ul din capitolul unsprezece sau „matter”-ul din capitolul zece sunt amândouă legate de „the vision”. „The vision” este cuvântul ebraic „mareh” și înseamnă „apariție”. Daniel identifică două „visions” în cartea sa, deși una dintre aceste două „visions” este redată când la feminin, când din nou la masculin. Daniel, în versetul unu al capitolului zece, îi reprezintă pe aceia care înțeleg „the vision” al apariției și, de asemenea, „the matter” sau „the thing”. În capitolul opt Daniel identifică două „visions” legate una de cealaltă. În limba engleză, cuvântul „vision” se întâlnește de opt ori în capitol, iar unul dintre cuvintele ebraice traduse prin „vision” este „mareh”, iar celălalt este „chazon”. Mareh înseamnă „apariție”, iar chazon înseamnă „un vis, o revelație sau un oracol”. Contextul capitolului opt stabilește că atunci când cuvântul „mareh” este tradus prin „vision”, el

reprezintă „apariția lui Hristos”.

Ca exemplu, avem „mareh” sau „viziunea apariției” din Daniel 8:14, în sensul că, la 22 octombrie 1844, Hristos avea să Se arate deodată în templu, ca împlinire a Solului Legământului din Maleahi, capitolul trei, despre care Sora White a spus că s-a împlinit la 22 octombrie 1844. Când Sora White identifică faptul că îngerul din Apocalipsa, capitolul zece, care a coborât și a pus un picior pe uscat și unul pe mare, era „nimeni altul decât Isus Hristos”, ea identifica un reper în profeție unde Hristos Se arată. Aceasta este una dintre multele Sale apariții. El S-a arătat la învierea lui Moise, potrivit lui Iuda. Acolo S-a arătat ca Mihail arhanghelul, însă, cu toate acestea, a fost o apariție profetică. Viziunea „mareh” din capitolul opt este tradusă de asemenea prin „apariție”, în acord cu sensul ei.

Și s-a întâmplat că, atunci când eu, chiar eu, Daniel, văzusem vedenia și căutam înțelesul ei, iată, stătea înaintea mea unul cu înfățișare de om. Daniel 8:15.

Contextul de aici identifică faptul că îngerul Gabriel avea „înfățișarea unui bărbat”, iar termenul „înfățișare” este „mareh”, apariția din viziunea mareh a lui Hristos; căci, așa cum Hristos este reprezentat de Mihail, arhanghelul, și de îngerul puternic din Apocalipsa zece, Hristos este, din punct de vedere profetic, interschimbabil cu simbolismul îngerilor și chiar al oamenilor. Fie că este vorba de Gabriel în verset, de Hristos în Apocalipsa zece sau de Mihail, arhanghelul, fiecare reprezintă un mesaj, și din acest motiv Sora White compară îngerii din Apocalipsă atât cu mesajul pe care îl reprezintă, cât și cu oamenii care proclamă mesajul reprezentat de îngeri. Acest adevăr este atât de important, încât, în primele trei versete ale capitolului întâi din Apocalipsă, cele trei versete care anunță desigilarea Revelației lui Isus Hristos, chiar înainte de închiderea timpului de probă, căci „vremea este aproape”, procesul de comunicare al lui Dumnezeu către om este identificat în mod specific ca un mesaj de la Tatăl, care a fost dat Fiului, Care apoi dă mesajul unui înger, care la rândul său îl duce unui om, care, la rândul lui, îl trimite bisericilor. Fiecare etapă a acestui proces de comunicare este sacră și sfântă, iar acea sfințenie consacrată este reprezentată la reperele profetice unde Hristos Se arată El Însuși sau printr-un înger, un om sau un mesaj. Când El Însuși Se asociază în mod direct cu un astfel de reper, aceasta este viziunea „mareh”, viziunea „înfățișării”.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și a trimis-o și a făcut-o cunoscută prin semne, prin îngerul Său, robului Său Ioan, care a dat mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și despre toate câte a văzut. Fericit este cel ce citește și cei ce aud cuvintele acestei profeții și păzesc cele scrise în ea, căci vremea este aproape. ... Și mi-a zis: Să nu pecetluiești cuvintele profeției din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cel nedrept să fie nedrept în continuare; și cel întinat să se întineze în continuare; iar cel drept să facă dreptate în continuare; și cel sfânt să se sfințească în continuare. Apocalipsa 1:1-3; 22:10, 11.

În capitolul opt, "chazon" este celălalt cuvânt ebraic care este tradus prin "viziune". În raport cu "arătarea", viziunea "marah" identifică un punct de reper, iar viziunea "chazon" identifică o perioadă profetică. Există o simetrie divină în cele două cuvinte traduse prin "viziune" în capitolul opt, în sensul că termenul ebraic "mareh" este întrebuițat de Daniel și în forma sa feminină, "marah". În ceea ce privește "chazon", Daniel îl redă în două moduri, însă nu printr-un contrast

între masculin și feminin, ci prin două cuvinte care desemnează același înțeles; iar prin aceasta ele se amplifică exponențial.

Chazon înseamnă „vedenie”, „oracol” sau „profeție”, iar cuvântul care în engleză este tradus fie prin „matter”, fie prin „thing” este cuvântul ebraic „dabar”, care înseamnă „cuvântul”. Când se înțelege că vedenia „chazon” este de asemenea reprezentată de Daniel prin termenul „dabar”, atunci, împreună, ele reprezintă mesajele profetice ale Cuvântului lui Dumnezeu. Daniel contrastează întotdeauna „dabar” ori „chazon” cu „mareh”. Considerate la nivel profetic, „mesajele profetice ale Cuvântului lui Dumnezeu”, așa cum sunt reprezentate de „dabar” și „chazon”, când sunt puse împreună cu vedenia „marah” a arătării lui Hristos, alcătuiesc jaloanele sacre ale istoriei profetice a Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi, dacă adaugi „marah”, forma de gen feminin a cuvântului „mareh”, la linia de sensuri ale „vedeniei” în Daniel, ai vedenia în oglindă a îndreptării prin credință.

În ultima viziune a lui Daniel, reprezentată de ultimele trei capitole ale cărții sale, Daniel reprezintă un popor din zilele de pe urmă care înțelege „viziunile profetice” ale „Cuvântului lui Dumnezeu” și sacralitatea jaloanelor sfinte care alcătuiesc mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, căci ei sunt aceia care urmează pe Miel oriunde merge El, în sfântul Său Cuvânt profetic. Pe măsură ce Îl urmează pe Miel, El îi conduce la viziunea ca într-o oglindă din Daniel 10:7, unde fie fug să se ascundă sub eroare, unde sunt îngropați pentru veșnicie, fie sunt smeriți în țărână, îndreptățiți și împuterniciți să dea mesajul profetic al zilelor de pe urmă.

Gabriel îi poruncește lui Daniel să „înțeleagă” atât „cuvântul”, cât și „vedenia”. Cuvântul ebraic tradus prin „a înțelege” înseamnă „a face o distincție mentală”. Daniel, care te reprezintă pe tine și pe mine, cititorule drag, a primit porunca să înțeleagă diferența și distincția dintre „cuvânt” și „vedenie”. Vedenia chazon reprezintă linia externă a istoriei profetice, iar vedenia mareh reprezintă arătarea lui Hristos. Termenii „cuvânt” și „lucru” redau ebraicul „dabar”, care înseamnă „cuvânt”. Isus este „dabar”, căci El este Cuvântul. „Lucrul” și „cuvântul”, amândouă fiind „dabar”, sunt prezentate în legătură cu vedenia arătării.

Dabarul, care este chestiunea și lucrul, este de asemenea vedenia chazon din capitolul opt, iar aceasta reprezintă vedenia istoriei profetice. Fiecare dintre aceste reprezentări (chazon, dabar, chestiune și lucru) identifică linia externă a profeției, iar mareh și expresia sa feminină, marah, reprezintă linia internă a profeției. Poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, reprezentat în versetul întâi din capitolul zece al cărții lui Daniel, înțelege atât linia internă, cât și pe cea externă a istoriei profetice. În cartea Apocalipsei, linia internă este reprezentată prin șapte biserici, iar linia externă este reprezentată prin șapte peceți.

Când Daniel a avut viziunea cu Hristos după un post de douăzeci și una de zile, el a văzut forma de gen feminin a viziunii "mareh". "Mareh" este "arătarea", iar când Daniel l-a văzut pe Hristos, el a văzut viziunea "marah"; și, deși "mareh" înseamnă arătare, forma de gen feminin a aceluiași cuvânt înseamnă "oglină". Sora White ne informează că viziunea pe care a văzut-o Daniel a fost viziunea pe care a văzut-o Ioan, iar Ioan a văzut viziunea când Hristos se afla în sanctuarul ceresc.

La vremea vizitei lui Gabriel, prorocul Daniel nu a putut primi învățătură suplimentară; dar, câțiva ani mai târziu, dorind să cunoască mai mult despre chestiuni încă neexplicate pe deplin, s-a hotărât din nou să caute lumină și înțelepciune de la Dumnezeu. „În acele zile, eu, Daniel, am jelit trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nici carne, nici vin n-au intrat în gura mea, nici nu m-am uns deloc.... Apoi mi-am ridicat ochii și am privit, și iată: un bărbat îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur fin de Ufaz. Trupul lui era, de asemenea, ca berilul, iar fața lui ca înfățișarea fulgerului, și ochii lui ca niște lămpi de foc, iar brațele și picioarele lui, la culoare, asemenea aramei lustruite, iar glasul cuvintelor lui ca glasul unei mulțimi.”

Nimeni altul decât Însuși Fiul lui Dumnezeu i S-a arătat lui Daniel. Această descriere este asemănătoare cu cea dată de Ioan, când Hristos i S-a descoperit pe insula Patmos. Domnul nostru vine acum cu un alt sol ceresc pentru a-l învăța pe Daniel ce avea să se întâmple în zilele de pe urmă. Această cunoaștere i-a fost dată lui Daniel și, prin inspirație, a fost consemnată pentru noi, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.

Marile adevăruri descoperite de Răscumpărătorul lumii sunt pentru aceia care caută adevărul ca după comori ascunse. Daniel era un om înaintat în vârstă. Viața lui se petrecuse în mijlocul farmecelor unei curți păgâne, mintea lui împovărată cu treburile unui mare imperiu; totuși el se abate de la toate acestea, pentru a-și smeri sufletul înaintea lui Dumnezeu și a căuta cunoașterea planurilor Celui Preaînalt. Iar, ca răspuns la rugăciunile lui, lumină din curțile cerești a fost transmisă pentru cei care aveau să trăiască în zilele de pe urmă. Cu câtă stăruință, așadar, ar trebui să-L căutăm pe Dumnezeu, pentru ca El să ne deschidă înțelegerea spre a cuprinde adevărurile aduse la noi din Cer. Review and Herald, 8 februarie 1881.

Cei o sută patruzeci și patru de mii

Daniel înțelege „lucrul” și „vedenia” și este identificat atât ca Daniel, cât și ca Belteșatar. Schimbarea unui nume în profeție reprezintă o relație de legământ; așadar, Daniel reprezintă poporul legământului final, cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt puși la încercare prin vedenia lui Hristos în templu. Acea încercare produce o separare între două clase de închinători.

Și eu, Daniel, am văzut singur vedenia: căci oamenii care erau cu mine n-au văzut vedenia; dar o mare groază a căzut peste ei, încât au fugit ca să se ascundă. Daniel 10:7.

Daniel identifică în mod direct al doilea test, cel al templului, asociat cu poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă; un test care are ca premisă contemplarea lui Hristos în sanctuarul ceresc. Vedenia din versetul șapte este forma de feminin a vedeniei marah, reprezentată ca vedenia marah. Dacă răspunzi vedeniei lui Hristos din templu, așa cum este reprezentată de răspunsul lui Daniel, „lucrul” profetic și „vedenia” profetică îți vor fi „descoperite”.

Dacă te raportezi la chiar viziunea despre templu a lui Hristos fugind ca să te ascunzi, intri în întunericul veșnic. Testul templului, care este al doilea test din cei trei pași ai Evangheliei veșnice, este precedat de primul test, cel fundamental. Întrebarea de testare a temeliilor este reprezentată în versetul paisprezece din Daniel unsprezece, unde Roma, reprezentată drept «tâlharii poporului tău», stabilește «vedenia».

Vremea este aproape

Trei zile și jumătate după dezamăgirea din 18 iulie 2020, la 31 decembrie 2023, revelația lui Isus Hristos a început să fie desigilată, căci „vremea era aproape”.

Fericit este cel ce citește și cei ce aud cuvintele acestei profeții și păzesc cele scrise în ea: căci vremea este aproape. ... Iar el mi-a zis: Nu pecetlui cuvintele profeției din cartea aceasta: căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:3; 22:10.

„Vremea” care identifică dezpecetluirea Apocalipsei lui Isus Hristos este menționată la începutul cărții Apocalipsei, iar la sfârșitul cărții aceeași rostire, identică, adaugă la afirmația alfa o afirmație omega.

Descoperirea lui Isus Hristos este dezpecetluită chiar înainte de închiderea timpului de probă. În ziua a douăzeci și doua, după un post de douăzeci și una de zile, „lucrul”, care este de asemenea „chestiunea”, care este totodată dabar sau Cuvântul, care este de asemenea viziunea chazon a istoriei profetice externe, i s-a descoperit lui Daniel pe când experimenta viziunea în oglindă, marah, a Marelui Preot ceresc în Locul Preasfânt.

Daniel îi reprezintă pe cei care au experiența viziunii prin oglindă și care, de asemenea, înțeleg arătările profetice ale lui Hristos, precum și istoria exterioară reprezentată de viziunea chazon. Viziunea marah îl reprezintă pe Hristos ca reper profetic, iar forma de gen feminin a aceluiași cuvânt reprezintă experiența produsă prin contemplarea slavei lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de Daniel, Ioan, Isaia, Sora White și alți profeți.

La acest nivel, viziunea externă chazon reprezintă testul fundamental, iar viziunea mareh a arătărilor lui Hristos în succesiunea evenimentelor profetice este testul templului. S-a arătat Hristos în Sfânta Sfintelor, în lăuntru proprii tale Sfinte a Sfintelor? Acolo este locul unde Dumnezeirea se unește cu umanitatea. Acesta este testul care trebuie trecut, înainte ca timpul de probă să se închidă odată cu testul de turnesol. Testul de turnesol care manifestă caracterul este viziunea marah de oglindă.

La 31 decembrie 2023, testul extern al temeliei a început cu privire la „tâlharii poporului tău” din versetul paisprezece, iar când actualul papă a fost întronizat la 8 mai 2025, „vedenia” din versetul paisprezece a fost stabilită. Testul de temelie s-a mutat la testul templului. Din 9 mai 2025, testul templului este în desfășurare. Învierea celor doi martori la 31 decembrie 2023 a fost reprezentată în versetul unsprezece din Apocalipsa 11, iar învierea care a început la acea dată a avut loc în perioada Războiului din Ucraina, care a început în 2014 și a escaladat în 2022. Liniile externe și interne ale profeției s-au unit în acea istorie. La 31 decembrie 2023, lucrarea de așezare a unei temelii era în desfășurare, o lucrare tipificată de istoria din 1798 până în 1840, precum și din 1840 până în 1844, precum și din 19 aprilie 1844 până la 22 octombrie 1844.

Daniel unsprezece, versetul unsprezece, a intrat în istorie ca linia externă a profeției și s-a legat de însăși istoria care este linia internă a Apocalipsei unsprezece. În 2014 a început războiul din Ucraina, prefigurat de bătălia de la Rafia din 217 î.Hr. În 2015, al patrulea și cu mult mai bogatul împărat din versetul doi al lui Daniel unsprezece s-a ridicat și și-a anunțat intenția de a candida

pentru funcția de președinte. Acea declarație i-a înfuriat pe globaliștii cu minte de balaur, reprezentați ca împărăția Greciei.

Apocalipsa, capitolul unsprezece, versetul unsprezece, a identificat data de 31 decembrie 2023 drept momentul în care cei doi martori au fost înviați. Perioada din 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023 a fost atunci înțeleasă ca o 'pustie' profetică. La încheierea 'perioadei pustiei', un glas a început să strige în iulie 2023, iar apoi, exact o mie două sute șaiszeci de zile după predicția eșuată privitoare la Nashville, din 18 iulie 2020, Leul din seminția lui Iuda a început să desigileze Cuvântul Său profetic. Desigilarea Cuvântului profetic al lui Dumnezeu produce întotdeauna un proces de testare în trei etape, așa cum este expus în Daniel doisprezece.

Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; dar cei răi vor face răul; iar niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:10.

În Apocalipsa 19, mireasa se pregătește, iar apoi i se dă un veșmânt alb. Aceste veșminte albe reprezintă faptul că mireasa este pregătită, iar aceasta are loc în Apocalipsa 19, când se deschid ferestrele cerului. Înainte ca mireasa să fie albită cu veșmântul neprihăririi lui Hristos, ea este mai întâi purificată.

La 31 decembrie 2023 a început încercarea temeliiilor, pentru a-i curăți pe cei care aveau să fie curați. Acea curățire este înfăptuită prin sporirea cunoașterii, căci Leul din seminția lui Iuda a început atunci să dezpecetluiască revelația Sa finală despre Sine. Acea revelație include faptul că El este singura temelie care poate fi așezată. A respinge adevărul fundamental care identifică faptul că Roma este „tâlharii poporului tău” înseamnă a respinge singura temelie care poate fi așezată.

La 31 decembrie 2023 a început un proces de probare care a produs imediat o separare în două clase. Leul din seminția lui Iuda a desigilat acum faptul că împlinirea istorică a versetului paisprezece a fost la 8 mai 2025 și, procedând astfel, El a confirmat identificarea, de către Miller, a Romei ca simbolul care stabilește viziunea externă a profeției. Când Trump a revenit în 2024, el a împlinit versetul treisprezece din Daniel unsprezece, apoi, în versetul următor, marcăm 2025, prin alegerea papei Leon. Atât Trump, cât și omologul său antihristic au fost investiți în 2025.

Datele pe care le identificăm în această mișcare reprezintă, în esență, o retrospectivă sfințită. Identificăm anul 1989 drept timpul sfârșitului, apoi formalizarea soliei a avut loc în 1996. La 11 septembrie, solia formalizată a fost împuternicită. În cadrul prezentării Tabelor lui Habacuc din 2012, încheiată în ianuarie 2013, au fost așezate temeliiile.

La 18 iulie 2020 a venit prima dezamăgire, apoi, în iulie 2023, un glas a început să strige în pustie, iar la 31 decembrie 2023 a început dezpecetluirea Apocalipsei lui Isus Hristos și a început prima încercare fundamentală externă.

La 8 mai 2025 a început a doua probă internă a templului. A treia piatră de încercare stă chiar înainte. Acolo se va face vădit dacă sufletul are untdelemnul mesajului, reprezentat de prima probă, cea exterioară, și untdelemnul însoțitor al celei de-a doua probe interioare. Testarea reprezintă, pe rând: exteriorul, apoi interiorul, apoi experiența.

Linia internă a profeției constă din reperele anterioare pe care tocmai le-am menționat. Fiecare dintre acele repere se aliniază cu repere identice din istoria milerită. 1798, ca timp al sfârșitului, corespunde lui 1989, de asemenea timp al sfârșitului. Acolo, Leul din seminția lui Iuda a desigilat Cuvântul Său, căci El este Cuvântul. Când Adventismul a împlinit rolul profetului neascultător la răzvrătirea fundamentală a lui Ieroboam, întorcându-se să mănânce cu profetul mincinos din Betel, s-a întors la argumentele protestantismului căzut care au fost folosite împotriva identificării celor șapte vremi de către William Miller. Din acest motiv, ei nu înțeleg pe deplin, dacă înțeleg câtuși de puțin, de ce 1863 este ultimul reper pentru mișcarea alfa a primului și celui de-al doilea înger.

Din acest motiv, pentru ei nu are nicio semnificație faptul că este vorba de 126 de ani, un simbol pentru 1.260, un simbol al unei "pustii" care se întinde de la 1863 până la timpul sfârșitului, în 1989. La sfârșitul a patruzeci de ani, Iosua a condus mișcarea în Țara Promisă. În 1989, Domnul a început lucrarea de a-Și conduce mișcarea omega afară din "pustia" de la 1863 până la 1989, așa cum adusesese mișcarea alfa afară din "pustia" de la 538 până la 1798.

În 1989, viziunea Râului Hiddekel, care reprezintă ultimele trei capitole din Daniel, a fost desigilată, precum viziunea Râului Ulai, care reprezintă capitolele 7, 8 și 9 din Daniel, fusese desigilată în 1798. La două sute douăzeci de ani după publicarea Bibliei King James, William Miller și-a publicat pentru prima dată mesajul întemeiat pe viziunea Râului Ulai, formalizându-și astfel mesajul în 1831; tot astfel, mesajul viziunii Râului Hiddekel a fost publicat pentru prima dată în 1996, la două sute douăzeci de ani după 1776, anul nașterii țării glorioase a Statelor Unite.

Formalizarea mesajului de către Miller, la două sute douăzeci de ani după versiunea King James, îl identifică pe William Miller drept cel dintâi sol sacru care a folosit profețiile Bibliei, atât ale Vechiului, cât și ale Noului Testament, pentru a aduce o redeșteptare și o reformă. Biblia este divină și, două sute douăzeci de ani mai târziu, s-a unit cu omenescul pentru a produce mesajul de la Ulai.

Isus este Alfa și Omega, iar El este Cuvântul lui Dumnezeu; astfel, publicarea Versiunii King James a Bibliei în 1611 îl plasează pe Isus atât în 1611, cât și în 1831. Hristos Se arată la timpul sfârșitului ca Leul din seminția lui Iuda, iar când mesajul este formalizat El este Alfa și Omega și Cuvântul. Se recunoaște relația lui Miller cu începutul, anume că atât începutul, cât și sfârșitul accentuează publicarea mesajului. Perioada 1776–1996 poartă aceleași caracteristici, deși în mod diferit.

Solia Hidechelului este solia legii duminicale în Statele Unite, așa cum este expusă în versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece. 1776 și publicarea Declarației de Independență reprezintă punctul de pornire pentru perioada de două sute douăzeci de ani care s-a încheiat cu publicarea, intitulată providențial, nu intenționat, „Timpul sfârșitului”. În același an, 1996, ne-a fost dată o corporație misionară cu numele Future for America. Solia țării glorioase, adică a Statelor Unite, a fost formalizată prin stabilirea unei legături directe între începutul și sfârșitul profeției. Fiecare reper major al istoriei millerite a fost repetat după tiparul călăuzitor al pildei celor zece fecioare. Ambele perioade de două sute douăzeci de ani au un început și un sfârșit marcate de o publicație.

Solia și metodologia lui Miller au fost confirmate și întărite cu putere printr-o împlinire a Islamului celui de-al doilea vai. Ceea ce Domnul a folosit pentru a întări cu putere solia a fost, pe de o parte, principiul zi-pentru-an al lui Miller, iar pe de altă parte, principiul care a întărit solia și metodologia la 11 septembrie, când coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece a repetat coborârea pe care o făcuse el la 11 august 1840, așa cum este reprezentată în capitoul zece din Apocalipsă. Acei doi îngeri reprezintă o apariție profetică a lui Hristos ca înger. Principiul care este la fel de fundamental pentru mișcarea de la 11 septembrie cum a fost principiul zi-pentru-an pentru mișcarea de la 11 august 1840 este că istoria milerită se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii.

Când o împlinire a unei profeții referitoare la Islam, din cadrul vaiului al treilea, a survenit în istoria fazei omega și a îngerului al treilea, aliniindu-se cu împlinirea unei profeții referitoare la Islam din cadrul vaiului întâi și al doilea, care survenise în istoria alfa a îngerului întâi și a îngerului al doilea, principiul că istoria milerită se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii a fost confirmat la fel de temeinic precum a fost principiul zi-pentru-an al lui Miller, în legătură cu vaiurile întâi și al doilea din Apocalipsa 9. Unii, care ar putea cunoaște profeția de timp de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, prezentată în Apocalipsa 9:15, ar putea scăpa din vedere punctul meu anterior. Permiteți-mi să explic.

Primul și al doilea vai sunt corelate cu istoria îngerului întâi și cu istoria îngerului al doilea, iar istoria celui de-al treilea vai este corelată cu istoria îngerului al treilea. Ideea centrală aici este că punctul de plecare pentru cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, stabiliți în istoria celui de-al doilea vai, se găsește în istoria primului vai. În istoria primului vai din Apocalipsa 9 există o profeție de o sută cincizeci de ani, iar în ziua în care acel interval profetic se încheie, începe profeția de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Cele două profeții leagă în mod direct primul și al doilea vai, astfel încât, atunci când a fost enunțată o profeție cu privire la Islam, întemeiată pe principiul zi pentru an, acea profeție era o profeție a primului și celui de-al doilea vai ale Islamului, care a fost solia ce a confirmat metodologia și solia lui Miller în istoria îngerului întâi și a îngerului al doilea.

Când acea istorie s-a încheiat la 22 octombrie 1844, a șaptea trâmbiță a început să sune, iar a șaptea trâmbiță este atât al treilea vai, cât și taina evlaviei, care este Hristos în voi, nădejdea slavei. Acea trâmbiță este un mesaj de avertizare extern și un mesaj de avertizare intern. Din acest motiv, profeția de 2.520 de ani este asociată cu odihna anului al șaptelea pentru pământ, care include jubileul. La 22 octombrie 1844, a șaptea trâmbiță a început să sune în împlinirea profețiilor de 2.520 de ani și de 2.300 de ani.

Dar în zilele când se va auzi glasul îngerului al șaptelea, când va începe să sune din trâmbiță, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit El robilor Săi, prorocilor. Apocalipsa 10:7.

22 octombrie 1844 a fost Ziua Ispășirii, iar trâmbița jubileului trebuia să fie sunată în Ziua Ispășirii. Din acel moment, trăim în istoria îngerului al treilea și, de asemenea, în cea a celui de-al treilea vai, care este a șaptea trâmbiță. La 11 august 1840, îngerul cel puternic din Apocalipsa zece a coborât ca să lumineze pământul cu slava sa, așa cum a făcut îngerul din Apocalipsa optsprezece la 9/11.

În 2012 și până în ianuarie 2013 a fost produsă seria intitulată Tablele lui Habacuc și a fost pusă în acord cu publicarea hărții pionierilor din 1843, în mai 1842. Temeliile mișcării au fost atunci puse; fie că era vorba de mișcarea alfa a primului și celui de-al doilea înger, fie de mișcarea celui de-al treilea înger, cele două table ale lui Habacuc au fost țesute în istorie și în mesaj. Previziunea eșuată din 18 iulie 2020 a fost pusă în paralel cu 19 aprilie 1844, iar timpul de întârziere din pildă era în desfășurare.

O perioadă de 1.260 de zile petrecută în pustie s-a încheiat la desigilarea din 31 decembrie 2023. Este bine să ne amintim că Hristos Și-a curățit de două ori templul de profanarea sa sacrilegă, așa cum o numește Sora White. El a făcut aceasta la începutul și la sfârșitul slujirii Sale, făcând din cele două curățiri o curățire alfa și omega.

Sora White asociază în mod clar prima curățire a templului cu 9/11 și cu prima voce, pe care o identifică cu primele trei versete ale Apocalipsei, capitolul optsprezece. Apoi identifică „cealaltă voce” din versetul patru ca fiind a doua curățire a templului și, totodată, legea duminicală. 19 aprilie 1844 a fost prima curățire a templului pentru milerii, iar 22 octombrie 1844 a fost a doua. În cei patruzeci și șase de ani din 1798 până în 1844 a fost ridicat templul milerit, iar un fractal al ridicării templului milerit se regăsește în istoria celor două dezamăgiri, care amândouă reprezintă curățiri ale templului. Acea istorie se referă la templu.

Între 18 iulie 2020 și 31 decembrie 2023, fecioarele au dormit în timpul întârzierii. Când se trezesc, devin conștiente de responsabilitatea lor de a pune temelia și de a zidi templul. De atunci, Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, dezpecetluiește lumina profetică, iar lumina profetică dezpecetluită produce întotdeauna un proces de testare în trei etape care se încheie la testul de turnesol, unde caracterul este manifestat, dar niciodată dezvoltat. La testul de turnesol, fecioarele credincioase vor primi o revărsare a Duhului Sfânt care întrece orice manifestare a puterii lui Dumnezeu în rândul poporului lui Dumnezeu consemnată vreodată. Va exista o sporire a luminii care nu a mai fost niciodată văzută. Dat fiind cele spuse, voi prezenta o altă linie istorică ce susține paralelul dintre istoria milleritilor și cea a celor o sută patruzeci și patru de mii.

Iar tu, Daniele, închide cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor cutreiera încoace și încolo, și cunoștința va spori. Și a zis: Du-te, Daniele, căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; iar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege, dar cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:4, 9, 10.

Vom continua cu acestea în articolul următor.

Singularitate

Elon Musk a susținut la 21 februarie 2026 că „suntem acum în «singularitate»”.

Singularitatea tehnologică

Singularitatea tehnologică (adesea numită simplu „singularitatea”) este un moment ipotetic viitor când progresul tehnologic — determinat în principal de inteligența artificială — devine atât de

rapid și de puternic încât accelerează dincolo de controlul și înțelegerea umană, conducând la transformări imprevizibile și profunde în civilizația umană. Ideea centrală este o explozie a inteligenței: odată ce creăm un sistem de IA mai inteligent decât cei mai inteligenți oameni (adesea numit Superintelență Artificială sau ASI), acel sistem se poate reproiecta și îmbunătăți pe sine mai rapid decât ar putea vreodată orice echipă umană. Aceasta creează o buclă recursivă de auto-îmbunătățire în care capacitatea se dublează în mod repetat, în intervale extrem de scurte (zile -> ore -> minute), făcând ca dezvoltările ulterioare să devină explozive și imposibil de prevăzut sau de orientat în mod semnificativ de către „oamenii dinaintea singularității”. Termenul „singularitate” este împrumutat din fizică și matematică, unde, într-o „gaură neagră”, singularitatea este punctul în care gravitația devine infinită, iar legile noastre actuale ale fizicii se prăbușesc — nu putem vedea sau prezice ce se întâmplă dincolo de orizontul evenimentelor.

În mod similar, singularitatea tehnologică este privită ca un „orizont al evenimentelor” în istorie: putem preziona tendințele până la acel punct, dar dincolo de el viitorul devine opac pentru mințile umane neaugmentate.

Istorie succintă și gânditorii principali

Anii 1950 — Primii germeni apar în opera matematicianului John von Neumann (care a vorbit despre accelerarea schimbării tehnologice) și a matematicianului/criptologului I. J. Good (care, în 1965, a descris o „explozie a inteligenței” ce survine odată ce mașinile proiectează mașini mai bune).

1993 — Informaticianul și autorul de literatură științifico-fantastică Vernor Vinge popularizează conceptul modern în eseu său *The Coming Technological Singularity*. El a prezis că vom crea o inteligență supraomenească cândva între 2005 și 2030, după care „era umană” s-ar încheia (în sensul că oamenii neasistați nu ar mai fi inteligența dominantă).

2005 — Inventatorul și futuristul Ray Kurzweil aduce ideea în atenția publicului larg prin cartea sa *The Singularity Is Near*. El susține că singularitatea va surveni în jurul anului 2045, impulsionată de creșterea exponențială a puterii de calcul (conform Legii sale a Randamentelor Accelerate), de nanotehnologie, biotehnologie și interfețe creier-computer. El a menținut în mod consecvent acest calendar, reafirmând recent AGI în 2029 și singularitatea ~2045.

Predicții cronologice (valabile la începutul anului 2026)

Orizonturile de predicție s-au comprimat în mod vizibil în ultimii câțiva ani, datorită progresului extrem de rapid în ceea ce privește modelele de limbaj de mari dimensiuni, sistemele de raționare și legile scalării: Cele mai agresive perspective pe termen scurt (2026–2027): Unii lideri proeminenți din domeniul inteligenței artificiale (de exemplu, Dario Amodei de la Anthropic, Elon Musk) au afirmat public că superintelența sau ceva funcțional echivalent cu declanșatorul singularității ar putea apărea încă din 2026 sau în decurs de 1–3 ani.

Mediana sondajelor în rândul experților încă se concentrează în jurul anilor 2040–2050 în privința superintelenței depline/singularității.

Două tabere ale rezultatelor posibile

Utopic / optimist -> abundență radicală, eliminarea bolilor și a sărăciei, nemurire efectivă prin încărcarea minții sau nanomedicină, fuziunea umanității cu inteligența artificială (transumanism), rezolvarea în câteva minute a unor probleme științifice anterior insolubile.

Distopic / pesimist -> pierderea capacității umane de acțiune și a controlului, nealiniere (IA urmărește obiective ortogonale sau ostile valorilor umane), colaps economic și social sau chiar riscuri existențiale pentru umanitate.

Singularitatea nu este doar „intelligență artificială foarte avansată”, ci momentul în care evoluția tehnologică transcende constrângerile impuse de ritmul biologic-uman și devine un proces autonom și autoaccelerat. Indiferent dacă acest lucru se va întâmpla în 2026, 2030, 2045 sau niciodată, rămâne în prezent una dintre întrebările deschise cu cele mai mari consecințe din istoria omenirii.

Vremea sfârșitului - 1989

Începutul lumii în rețea

Tranziția de la calculul izolat la calculul conectat. Tim Berners-Lee propune World Wide Web-ul în cadrul CERN (1989). Cercetarea comercială asupra rețelelor neuronale se extinde (utilizare atât militară, cât și academică), procesorul Intel 80486 este lansat pe piață—puterea de calcul personal înregistrează un salt, ARPANET efectuează tranziția către ceea ce avea să devină Internetul modern. Înainte de aceasta, calculul era puternic, dar în mare măsură compartimentat. După 1989, calculul devine orientat către rețea. Rețelele neuronale, în 1989, erau într-un stadiu incipient, limitate de hardware și, în principal, sisteme de recunoaștere a tiparelor, completate cu reguli—însă armata și laboratoarele de cercetare testau deja sisteme de învățare pentru țintire, ghidaj și clasificarea semnalelor. Aceasta a constituit stratul fundamental pentru tot ceea ce a urmat.

Mesajul formalizat - 1996

Explozia comercială a Internetului

Rețeaua Web devine publică, comercială și globală. Netscape și războaiele dintre browsere; Amazon și eBay demonstrează că funcționează comerțul online. Google este fondată (ca BackRub la Stanford, în 1996), iar adoptarea Windows 95 accelerează utilizarea calculatoarelor de către publicul larg. 1996 este momentul în care Internetul încetează să mai fie academic și devine economic. Infrastructura din 1989 atinge acum scara pieței de consum. Era dot-com nu privește site-urile web, ci digitizarea afacerilor. Această perioadă a schimbat comerțul, publicitatea, modul de descoperire a informației și tiparele de comunicare.

Mesaj împuternicit – 11 septembrie 2001

Începe era dispozitivelor mobile și a platformelor

Digitalizarea mediilor + infrastructură incipientă de cloud + conexiune de bandă largă permanent activă. Apple lansează iPod-ul (debutează ecosistemul digital portabil), se lansează Wikipedia (model de platformă a cunoașterii colective), adopția benzii largi cunoaște un avânt puternic, Amazon începe, în mod discret, să construiască ceea ce va deveni AWS. Tehnologia de supraveghere post-11 septembrie se accelerează masiv, infrastructura pentru analiza datelor se dezvoltă rapid. Aici își au începutul calculul în cloud, ecosistemele de platforme, dominația conținutului digital și infrastructura permanent conectată, iar fundamentele pentru rețelele sociale și pentru smartphone-uri sunt așezate.

Temelia pusă - Tablele lui Habacuc - 2012, 2013

Descoperirea majoră în învățarea profundă

Nașterea inteligenței artificiale moderne

Acesta este momentul de cotitură în care rețelele neuronale au încetat să mai fie experimentale și au devenit puternice din punct de vedere practic — puntea exactă între era „platformă/cloud” din 2001 și explozia „IA generativă” din 2023. Septembrie 2012: AlexNet (o rețea neuronală convoluțională profundă) câștigă competiția ImageNet cu un avans uriaș — zdrobind toți algoritmi anteriori. Acest unic eveniment este recunoscut în mod universal în cercetarea inteligenței artificiale ca momentul în care s-a născut învățarea profundă modernă. 2012: Echipa lui Geoffrey Hinton demonstrează că rețelele neuronale profunde, antrenate pe GPU-uri, pot învăța în mod automat caracteristici ierarhice. 2013: Google achiziționează compania lui Hinton (DNNresearch). Industria investeste brusc miliarde în învățarea profundă. Progresele GPU ale NVIDIA (CUDA) devin standardul hardware pentru inteligența artificială. Instrumentele de big data (Spark 1.0, lansat în 2013) se maturizează în paralel cu aceasta, făcând posibile seturile de date masive necesare pentru învățarea profundă.

Despecetluirea - 2023

Inteligența artificială generativă trece pragul

IA devine accesibilă, utilizabilă și disruptivă din punct de vedere economic. Nu doar „rețele neuronale mai bune”. Acesta este momentul în care IA scrie cod, generează imagini, automatizează munca de birou, extinde la scară sarcinile de raționament și, pentru prima dată, IA încetează să mai fie specializată și devine un instrument cognitiv de uz general.

2026 - Singularitate?

- 1989 ca dezpecetluirea timpului sfârșitului însuși (începutul conectivității în rețea, fundamentul fluxului global al cunoașterii; legată de prăbușirea Uniunii Sovietice ca jalon pentru perioada finală de probă a Adventismului).
- 1996 ca moment al formalizării mesajului (webul comercial extinde economia informației, digitalizând comerțul și descoperirea).

- 2001 ca potențare a mesajului (platformele, cloudul, accesul permanent pun bazele ecosistemului digital pentru cunoașterea colectivă și mobilă).
- 2012/2013 ca așezarea temeliei pentru inteligența veritabilă (progresul decisiv în învățarea profundă face înțelegerea de către mașini practică și scalabilă).
- 2023 ca punctul culminant al desigilării (inteligența artificială generativă pătrunde în sfera cogniției de uz general, făcând crearea cunoașterii și raționamentul accesibile și cu impact disruptiv).

Progresia este elegantă: fiecare etapă se construiește în mod cumulativ pe cea anterioară, trecând de la conectivitate -> comercializare -> ecosistem -> inteligență -> cogniție.

2012/2013 reprezintă punctul de cotitură critic; momentul în care rețelele neuronale s-au dovedit capabile de învățare ierarhică, automată (victoria AlexNet la ImageNet, validarea lucrării lui Hinton, posibilitatea scalării pe GPU), ceea ce a făcut inevitabilă explozia generativă din 2023. Fără schimbarea arhitecturală din 2012, modelele Transformer (2017) și scalarea masivă nu ar fi produs generalitatea de nivel ChatGPT.